

בראשית (פרק יב)

(י) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם לְגִוַר שָׂם כִּי כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ:
 (יא) וַיְהִי פֶאֶשֶׁר הַקְּרִיב לְבֹא מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֶל שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה נָא יִדְעָתִי כִּי אִשָּׁה יִפְתַּ מְרָאָה אֶת:
 (יב) וְהִנֵּה כִּי יֵרְאוּ אֶתְךָ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֶתִּי וְאֶתְךָ יִחְיֶי:

בבא בתרא (טז).

ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה - אמר רבא: עפרא לפומיה דאיוב, איהו באחרניתא, אברהם אפילו בדידיה לא איסתכל. דכתיב: הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את, מכלל דמעיקרא לא הוה ידע לה.

רש"י בראשית (שם)

(יא) הנה נא ידעתי - מדרש אגדה עד עכשיו לא הכיר בה מתוך **צניעות** שבשניהם, ועכשיו על ידי מעשה הכיר בה. דבר אחר מנהג העולם שעל ידי טורח הדרך אדם מתבזה, וזאת עמדה ביופיה. ופשוטו של מקרא הנה נא הגיע השעה שיש לדאוג על יפך, ידעתי זה ימים רבים כי יפת מראה את, ועכשיו אנו באים בין אנשים שחורים ומכוערים, אחיהם של כושים, ולא הורגלו באשה יפה. ודומה לו הנה נא אדוני סורו נא:

קידושין (מא).

אמר רב יהודה אמר רב: אסור לאדם שיקדש את האשה עד שיראנה, שמא יראה בה דבר מגונה ותתגנה עליו, ורחמנא אמר: ואהבת לרעך כמוך.

רמב"ן בראשית (פרק יב)

וכתב רש"י הנה נא ידעתי - מדרש אגדה, עד עכשיו לא הכיר בה מתוך צניעותה, ועכשיו על ידי מעשה. דבר אחר, שעל ידי הדרך אדם מתבזה וזו עמדה ביופיה. ולפי פשוטו הנה נא הגיע השעה שיש לדאוג על יופיך, וידעתי זה כמה ימים כי יפת מראה את, ועכשיו אנו באים בין בני אדם שחורים אחיהם של כושים, ולא הורגלו באשה יפה. ודומה לו הנה נא אדני סורו נא. כל זה לשון הרב. והמדרש קבלה **בענוה** שבהם ונסמך למקרא: אבל אין צורך לכל הדברים האלה, שאין מלת "נא" מורה על דבר שיתחדש בעת ההיא בלבד, אבל על כל דבר הווה ועומד יאמרו כן, כי הוא רומז על הענין לומר שהוא עתה ככה. הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את, מאז ועד עתה. וכן הנה נא עצרני ה' מלדת (להלן טז ב), מנעורי ועד היום הזה. וכן הנה נא לי שתי בנות (להלן יט ח), כי לא נולדו עתה, וכולם ככה:

אסתר פרק א

(יא) לְהִבִּיא אֶת וְשֵׁתִי הַמֶּלֶכָה לְפָנַי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת יָפְיָהּ כִּי טוֹבַת מְרָאָה הִיא:

אסתר רבה (וילנא) פרשה ג

יג... זה אומר מדיות נאות וזה אומר פרסיות נאות, אמר להם אותו טיפש כלי שאותו האיש משתמש בו אינו לא מדית ולא פרסית אלא כשדית מבקשים אתם לראותה, אמרו לו הן ובלבד שתהא ערומה, אמר להון הן וערומה, ר' פנחס ור' חמא בר גוריא בשם רב אמר בקשה ליכנס אפילו בצלצול כזונה ולא הניחו אותה, אמר לון וערומה אמר אכנס בלא כתר הן אומרים שפחה היא זו תלבש בגדי מלכות ותכנס א"ר הונא אין הדיוט משתמש בבגדי מלכות.

יד ותמאן המלכה ושתי, שלחה ואמרה לו דברים שהן נוגעין בלבו, אמרה לו, אם רואין אותי נאה הן נותנין עיניהם להשתמש בי והורגים אותך, ואם רואין אותי כעורה את מתגנת בי, רמזתו ולא נרמז עקצתו ולא נעקץ,

ורב יעבוד צעיר

בראשית (פרק כה)

- (כא) ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו:
(כב) ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה':
(כג) ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
(כד) וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה:
(כה) ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו:
(כו) ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב בן ששים שנה בלדת אתם:
(כז) ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
(כח) ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב:
(כט) ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף:
(ל) ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום:
(לא) ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי:
(לב) ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה:
(לג) ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב:
(לד) ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: ס

רש"ס בראשית (כה:כג, כח)

ורב יעבוד צעיר - ולכך אהבה את יעקב שאהבו הקב"ה וכדכתי' ואהב את יעקב: אוהבת את יעקב - שהיתה נוכחת בתומתו וגם מנחה שאמר הק' ורב יעבוד צעיר. והולך להקדים כאן אהבת יצחק לעשו ורבקה את יעקב להודיע מה שכת' לפנינו יצחק ראה לזכך עשו ורבקה הטרימה לזכך את יעקב:

רש"ס בראשית (כז:זג)

עלי קללתך - עלי ועל זארי, כלומר [אל תירא] כי היחה צועתת צמה שאמר לה הק' ורב יעבד צעיר:

בראשית (פרק טו)

- (יג) ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ויעבדום וענו אתם ארבע מאות שנה:
(יד) וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול: